

# Anonymizované znenie

Preklad

C-655/23 – 1

Vec C-655/23

## Návrh na začatie prejudiciálneho konania

### Dátum podania:

7. november 2023

### Vnútroštátny súd:

Bundesgerichtshof

### Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

26. september 2023

Žalobca, navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“  
a odporca v tomto konaní:

IP

Žalovaná, odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“  
a navrhovateľka v tomto konaní:

Quirin Privatbank AG

---

[*omissis*]

**BUNDESGERICHTSHOF (SPOLKOVÝ SÚDNY DVOR, NEMECKO)**

**UZNESENIE**

[*omissis*]

z

26. septembra 2023

v právnom spore

IP, [*omissis*],

žalobca, navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ a odporca  
v tomto konaní,

[*omissis*]

proti

Quirin Privatbank AG, [*omissis*] Berlín,

žalovaná, odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“  
a navrhovateľka v tomto konaní,

[*omissis*]

VI. občianskoprávny senát Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko)  
na pojednávaní 11. júla 2023 [*omissis*]

rozhodol:

I. Konanie sa prerušuje.

II. Súdnemu dvoru Európskej únie sa predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorého predmetom sú otázky týkajúce sa výkladu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov; ďalej len „GDPR; Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1)

1. a) Má sa článok 17 GDPR vykladať v tom zmysle, že dotknutá osoba, ktorej osobné údaje prevádzkovateľ nezákonne zverejnil prostredníctvom preposlania, má voči prevádzkovateľovi právo

na zdržanie sa opätovného nezákonného preposielania týchto údajov, ak prevádzkovateľ nepožiadala o vymazanie údajov?

- b) Môže taký nárok na zdržanie sa konania vyplývať (aj) z článku 18 GDPR alebo z iného ustanovenia tohto nariadenia?

2. V prípade kladnej odpovede na otázku 1 písm. a) a/alebo otázku 1 písm. b):

- a) Existuje právo na zdržanie sa konania podľa práva Únie iba vtedy, ak existujú obavy, že práva dotknutej osoby, ktoré vyplývajú z GDPR, budú v budúcnosti ďalej narušované (riziko opakovania)?
- b) Existuje domnienka rizika opakovania z dôvodu už existujúceho porušenia GDPR?

3. V prípade zápornej odpovede na otázku 1 písm. a) a otázku 1 písm. b):

Majú sa článok 84 v spojení s článkom 79 GDPR vykladať tak, že umožňujú vnútroštátnemu sudcovi, aby dotknutej osobe, ktorej osobné údaje prevádzkovateľ preposlaním nezákonne zverejnil, priznal okrem náhrady majetkovej alebo nemajetkovej ujmy podľa článku 82 GDPR a práv, ktoré vyplývajú z článkov 17 a 18 GDPR, voči prevádzkovateľovi aj nárok na zdržanie sa opätovného nezákonného preposielania týchto údajov podľa ustanovení vnútroštátneho práva?

4. Má sa článok 82 ods. 1 GDPR vykladať tak, že v prospech domnienky nemajetkovej ujmy v zmysle tohto ustanovenia postačujú iba negatívne pocity, napríklad: hnev, odpor, nespokojnosť, obavy a strach, ktoré sú samy osebe súčasťou všeobecného životného rizika a často každodennej skúsenosti? Alebo je na domnienku ujmy potrebné znevýhodnenie pre dotknutú fyzickú osobu, ktoré presahuje tieto pocity?

5. Má sa článok 82 ods. 1 GDPR vykladať v tom zmysle, že miera zavinenia prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, resp. jeho zamestnancov predstavuje relevantné kritérium pri výpočte výšky nemajetkovej ujmy, ktorá sa má nahradiť?

6. V prípade kladnej odpovede na otázku 1 písm. a), otázku 1 písm. b) alebo otázku 3:

Má sa článok 82 ods. 1 GDPR vykladať v tom zmysle, že pri výpočte výšky nemajetkovej ujmy, ktorá sa má nahradiť, vziať ako zníženie nároku do úvahy, že dotknutá osoba má okrem práva na náhradu škody aj nárok na zdržanie sa konania?

#### Odôvodnenie:

1 I. Skutkový stav a spor vo veci samej

- 2 Žalobca uplatňuje voči žalovanej nárok na zdržanie sa konania a náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu poskytnutia osobných údajov.
- 3 1. Žalobca sa u žalovanej súkromnej banky zúčastnil výberového konania, ktoré sa uskutočňovalo cez online portál Xing. V rámci neho zaslala pracovníčka žalovanej cez službu Messenger na portáli 23. októbra 2018 správu, ktorá bola určená iba žalobcovi, aj tretej osobe, ktorá nebola účastníkom výberového konania. Správa mala nasledujúci obsah:
- „Milý pán [IP], dúfam, že sa máte dobre! Podľa nášho vedúceho – pána R... – je Váš profil obchodníka veľmi zaujímavý. Vaše platové predstavy však nemôžeme splniť. Môže Vám ponúknuť 80t + variabilnú odmenu. Bolo by to pre Vás z tohto pohľadu ďalej zaujímavé? Teším sa, že sa ozvete, a prajem Vám úspešný začiatok utorka. S pozdravom, I... J...“
- 4 Tretia osoba, ktorá svojho času pracovala so žalobcom v rovnakom holdingu, a teda ho poznala, preposlala správu žalobcovi a opýtala sa, či ide o správu pre žalobcu a či si hľadá prácu.
- 5 2. Žalobca uvádza, že jeho – nemajetková – ujma nespočíva v abstraktnej kontrole nad zverejnenými údajmi, ale v tom, že teraz najmenej jedna ďalšia osoba, ktorá pozná žalobcu a potenciálneho, ako aj bývalého zamestnávateľa, vie o okolnostiach, ktoré podliehali diskretnosti. Existuje obava, že tretia osoba pôsobiaca v rovnakom odvetví zverejnila údaje uvedené v správe alebo na základe svojich znalostí mohla ako konkurent získať výhodu vo výberovom konaní na prípadné pozície. „Prehru“ v rokovaní o plate okrem toho považuje za poníženie, o ktorom by nedal vedieť tretím osobám – predovšetkým nie potenciálnym konkurentom.
- 6 Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť, aby v budúcnosti prestala spracúvať/nechala spracúvať osobné údaje o žalobcovi, ktoré súvisia s jeho záujmom o pracovné miesto, ako k tomu došlo v správe cez portál Xing adresovanej pánovi F. W. 23. októbra 2018, a aby žalobcovi vyplatila náhradu nemajetkovej ujmy vo výške najmenej 2 500 eur.
- 7 3. Landgericht (krajinský súd, Nemecko) vyhovel žalobe, žalovanej v súlade s návrhom uložil povinnosť zdržať sa konania a žalobcovi priznal sumu vo výške 1 000 eur spolu s úrokmi. Oberlandesgericht (vyšší krajinský súd, Nemecko) po odvolaní žalovanej zmenil rozsudok, ktorý vydal Landgericht (krajinský súd), pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a žalobu v tomto rozsahu zamietol.
- 8 Odvolací súd predpokladal, že žalobca má voči žalovanej nárok, aby sa zdržala spracúvania jeho osobných údajov podľa článku 17 ods. 1 GDPR, pokiaľ k tomu dochádza v takej forme ako správou, ktorá je predmetom sporu. Existuje potrebné riziko opakovania. Na druhej strane žalobca nemá žiadny nárok na náhradu škody podľa článku 82 GDPR, pretože sa v každom prípade nepreukázalo, že žalobcovi vznikla ujma. Prenosom osobných údajov nezúčastnenej tretej strane skutočne
- 4

dochádza k porušeniu ochrany údajov. Okrem zisteného porušenia je však podmienkou pre odškodnenie v peniazoch preukázanie konkrétnej – aj nemajetkovej – ujmy. To žalobca nepreukázal. Jeho vyjadrenie sa obmedzuje na opis porušenia ochrany údajov. Aj v prípade podozrenia, že ide o „poníženie“, to nemožno hodnotiť ako nemajetkovú ujmu.

9 Žalobca na to reaguje svojím opravným prostriedkom „Revision“, ktorý odvolací súd povolil a ktorým sa ďalej domáha svojich nárokov v plnom rozsahu. Žalovaná svojím opravným prostriedkom „Revision“ požaduje zamietnutie žaloby v plnom rozsahu.

10 II. Predpisy vnútroštátneho práva, ktoré sa na prípad pravdepodobne uplatnia:

1. Článok 2 Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Ústava Spolkovej republiky Nemecko; ďalej len „GG“):

„Článok 2

1. Každý má právo slobodne rozvíjať svoju osobnosť, pokiaľ tým neporušuje práva iných a neporušuje ústavný poriadok alebo morálny zákon.

2. ...“

2. § 253 Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník; ďalej len „BGB“):

„§ 253 Nemajetková ujma

1. Náhradu inej ako majetkovej ujmy v peniazoch možno požadovať iba v zákonom stanovených prípadoch.

2. Ak má byť poskytnutá náhrada škody z dôvodu ujmy na tele, zdraví, slobode alebo sexuálnom sebaurčení, možno spravodlivú náhradu v peniazoch požadovať aj z dôvodu ujmy, ktorá nie je majetkovou ujmu.“

3. § 823 BGB:

„§ 823 Povinnosť na náhradu škody

1. Kto úmyselne alebo z nedbanlivosti protiprávne spôsobí inému ujmu na živote, tele, zdraví, slobode, majetku alebo akomkoľvek inom práve, je povinný nahradiť mu škodu, ktorá tým vznikla.

2. Rovnakú povinnosť má ten, kto poruší zákon, ktorého účelom je ochrana inej osoby. Ak je podľa obsahu tohto zákona možné jeho porušenie aj bez zavinenia, povinnosť nahradiť škodu vzniká len v prípade zavinenia.“

4. § 1004 BGB (v tomto prípade sa použije analogicky na porušenie absolútnych práv v zmysle § 823 ods. 1 BGB alebo porušenie ochranej normy v zmysle § 823 ods. 2 BGB):

## „§ 1004 Nárok na odstránenie alebo zdržanie sa konania

1. Ak sa majetok poškodí iným spôsobom ako odňatím alebo výhradou vlastníctva, vlastník môže od narušiteľa požadovať, aby odstránil poškodenie. Ak sa možno obávať ďalšieho poškodenia, majiteľ môže podať žalobu o zdržanie sa konania.
  2. ...“
- 11 III. O návrhu predloženom Súdnemu dvoru EÚ
- 12 Úspech opravných prostriedkov „Revision“ účastníkov konania závisí od výkladu práva Únie.
- 13 1. O uplatniteľnosti práva Únie
- 14 a) Je daná časová (článok 99 ods. 2 GDPR) aj miestna (článok 3 ods. 1 GDPR) pôsobnosť všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Nariadenie je aj vecne uplatniteľné (článok 2 ods. 1 GDPR). Sporná správa obsahovala osobné údaje v zmysle článku 4 bodu 1 GDPR, lebo v nej boli uvedené priezvisko žalobcu, jeho pohlavie, ktoré bolo možné odvodiť z oslovenia, skutočnosť, že ide o prebiehajúce výberové konanie, ako aj postoj žalovanej k žiadosti žalobcu a jeho – pokiaľ ide o ich veľkosť nepriamo sprístupnené – predstavy o plate. Tieto údaje sa totiž týkali fyzickej osoby, ktorú žalovaná (prevádzkovateľ osobných údajov v zmysle článku 4 bodu 7 GDPR) majúca k dispozícii kontaktné údaje a životopis žalobcu, identifikovala alebo prinajmenšom mohla identifikovať. Odoslanie správy pracovníčkou žalovanej tretej osobe cez službu Messenger na online portáli predstavuje (čiastočne) automatizované spracúvanie osobných údajov vo forme sprístupnenia prenosom, ktoré je uvedené ako príklad v článku 4 bode 2 GDPR.
- 15 b) Žalovaná porušila ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Odvolací súd správne uznal, že napadnuté spracúvanie osobných údajov žalobcu žalovanou bolo v zmysle článku 6 ods. 1 GDPR nezákonné, predovšetkým sa naň nevzťahoval súhlas žalobcu. Ani žalovaná netvrdí, že spracúvanie bolo zákonné podľa tohto ustanovenia.
- 16 2. O prejudiciálnych otázkach 1 písm. a) a 1 písm. b)
- 17 „1 písm. a) [omissis]
- 18 1 písm. b) [omissis]“
- 19 Žalobca nepožaduje vymazanie svojich osobných údajov spracúvaných v rozpore s GDPR, ale žalobou o zdržanie sa konania (tzv. Unterlassungsklage) chce preventívne zabrániť tomu, aby sa nezákonné spracúvanie zopakovalo. Nie je jasné, či žalobca môže opierať svoju požiadavku o článok 17 ods. 1 GDPR, ako to predpokladal odvolací súd. Otázka je relevantná pre rozhodnutie sporu

a neobjasnila ju ani judikatúra Súdneho dvora EÚ, ani na ňu nie je možné jasne odpovedať.

- 20 a) Senát však v prípadoch, keby voči žalobcom, ktorí boli prevádzkovateľmi internetových vyhľadávačov, v súvislosti so žiadosťou o odstránenie niektorých výsledkov vyhľadávania boli takisto podané návrhy na zdržanie sa konania, predpokladal, že „právo na vymazanie“, ktoré je upravené v článku 17 ods. 1 GDPR, s ohľadom na technické požiadavky, ktoré sú v konečnom dôsledku pre dotknutú osobu nepredstaviteľné a zároveň podliehajú neustálemu pokroku v oblasti vývoja, nemožno kritizované spracúvanie údajov obmedziť iba na vymazanie údajov, ale bez ohľadu na technickú realizáciu zahŕňa aj požiadavku na zdržanie sa opakovaného uvedenia výsledkov vyhľadávania (pozri rozsudky senátu z 27. júla 2020 – VI ZR 405/18, ECLI:DE:BGH:2020:270720:UVIZR405.18.0, BGHZ 226, 285 body 1, 17, 35; z 23. mája 2023 – VI ZR 476/18, ECLI:DE:BGH:2023:230523UVIZR476.18.0, juris bod 28). Z toho očividne vychádzal aj Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí z 8. decembra 2022 vo veci C-460/20 (pozri Súdny dvor EÚ, [omissis] bod 82 a nasl.). Právo na zdržanie sa konania podľa článku 17 ods. 1 GDPR senát analogicky považoval za možné aj v prípadoch, keď žalobcovia okrem vymazania svojich osobných údajov z databázy hodnotiaceho portálu požadovali, aby profil, ktorý sa ich týka, prestal byť na tomto portáli uverejnený (pozri rozsudky senátu z 12. októbra 2021 – VI ZR 489/19, ECLI:DE:BGH:2021:121021UVIZR489.19.0, BGHZ 231, 263 body 3, 10; z 13. decembra 2022 – VI ZR 54/21, ECLI:DE:BGH:2022:131222UVIZR54.21.0, AfP 2023, 149 body 3 a nasl., bod 40).
- 21 b) Tým však ešte nie je vysvetlené, či článok 17 GDPR prichádza do úvahy aj ako právny základ, keď osoba, ktorej sa týka nezákonné spracúvanie jej osobných údajov, nežiada o vymazanie týchto údajov, ale ako v spornom prípade – okrem požiadavky nahradiť vzniknutú nemajetkovú ujmu – chce výlučne preventívne zabrániť opakovanému porušeniu GDPR toho istého typu. Aj keď znenie článku 17 GDPR neustanovuje takýto nárok na zdržanie sa konania, v prospech kladnej odpovede na túto otázku by mohlo svedčiť, že prevádzkovateľ môže návrh na uloženie povinnosti zdržať sa konania v zásade splniť vymazaním nezákonne spracovaných údajov, a tak vylúčiť opakované porušenie GDPR rovnakého typu. Ak dotknutá osoba s vymazaním nesúhlasí, prináležia jej práva podľa článku 18 GDPR [pozri článok 18 ods. 1 písm. b) GDPR]. V tomto prípade vzniká otázka, či právo dotknutej osoby na obmedzenie spracúvania v zmysle článku 18 a článku 4 bodu 3 GDPR zahŕňa aj právo na zdržanie sa konania vo vyššie uvedenom zmysle. Či z ustanovení GDPR – prípadne aj s odkazom na článok 79 GDPR – okrem prípadov uvedených vyššie, o ktorých už rozhodli najvyššie súdy, vyplýva na úrovni práva Únie nárok na zdržanie sa konania, to je v judikatúre a literatúre sporné [omissis] [odkaz na vnútroštátnu literatúru].
- 22 3. O druhej prejudiciálnej otázke
- 23 „V prípade kladnej odpovede na otázku 1 písm. a) a/alebo otázku 1 písm. b):

- 24 a) [omissis]
- 25 b) [omissis]“
- 26 Nárok na zdržanie sa konania, ktorý sa opiera o porušenie, ktoré už nastalo, ale smeruje do budúcnosti, podľa vnútroštátneho práva vyžaduje, že v budúcnosti sa treba obávať ďalšieho narušenia práv navrhovateľa, teda existuje riziko opakovania, pričom preto existuje skutočný predpoklad z dôvodu porušenia, ku ktorému už došlo, čo však môže odporca vyvrátiť (ustálená judikatúra; k nároku na zdržanie sa konania v prípade porušenia práva na informačné sebaurčenie analogicky podľa § 1004 ods. 1 druhej vety BGB, § 823 ods. 1 BGB, článok 2 ods. 1 GG pred tým, ako nadobudlo účinnosť GDPR rozsudok senátu z 15. septembra 2015 – VI ZR 175/14, ECLI:DE:BGH:2015:150915UVIZR175.14.0, BGHZ 206, 347 bod 30; k nároku na zdržanie sa konania v prípade porušenia všeobecného práva na ochranu osobnosti pozri iba rozsudok senátu z 27. apríla 2021 – VI ZR 166/19, ECLI:DE:BGH:2021:270421UVIZR166.19.0, NJW 2021, 3334 body 21, 23 s odkazmi na ďalšiu judikatúru). Podľa názoru senátu by to vzhľadom na povahu nároku na zdržanie sa konania malo platiť aj vtedy, ak podľa práva Únie vyplýva z GDPR. Judikatúra Súdneho dvora EÚ to však ešte neobjasnila.
- 27 4. O tretej prejudiciálnej otázke
- 28 „V prípade kladnej odpovede na otázku 1 písm. a) a otázku 1 písm. b):
- [omissis]“
- 29 Keď podľa ustanovení GDPR neprichádza do úvahy žiadne právo zdržať sa konania, vzniká otázka, či je prostredníctvom článku 84 v spojení s článkom 79 GDPR možné použiť vnútroštátne právo alebo či tomu bráni cieľ rovnakej úrovne ochrany údajov v rámci Únie (pozri odôvodnenia 9 a 10 GDPR). Súdny dvor EÚ doposiaľ neobjasnil ani túto otázku a v judikatúre a literatúre je sporná [omissis] [odkaz na vnútroštátnu literatúru]. Nárok na zdržanie sa konania môže podľa vnútroštátneho práva v prípade náležitého uplatnenia § 1004 ods. 1 druhej vety v spojení s § 823 BGB, ak existujú obavy z ďalšieho narušenia (pozri k nároku na zdržanie sa konania v prípade porušenia práva na informačné sebaurčenie analogicky podľa § 1004 ods. 1 druhej vety BGB, § 823 ods. 1 BGB, článok 2 ods. 1 GG rozsudok senátu z 15. septembra 2015 – VI ZR 175/14, ECLI:DE:BGH:2015:150915UVIZR175.14.0, BGHZ 206, 347 bod 18; k nároku na zdržanie sa konania v prípade porušenia ochrannej normy v zmysle § 823 ods. 2 prvej vety BGB pozri BGH [Bundesgerichtshof – Spolkový súdny dvor, Nemecko], rozsudok zo 17. júla 2008 – I ZR 219/05, NJW 2008, 3565 bod 13 s odkazmi na ďalšiu judikatúru).
- 30 5. O štvrtej prejudiciálnej otázke
- 31 „[omissis]“



- 32 a) Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí zo 4. mája 2023 vo veci C-300/21 uviedol, že článok 82 ods. 1 GDPR sa má vykladať v tom zmysle, že samotné porušenie ustanovení tohto nariadenia nestačí na priznanie práva na náhradu škody, ale okrem toho je potrebný vznik škody ([*omissis*] body 31 a nasl., 42). Ďalej uviedol, že článok 82 ods. 1 GDPR sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej norme alebo praxi, ktorá podmieňuje náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle tohto ustanovenia tým, že ujma spôsobená dotknutej osobe musí dosiahnuť určitý stupeň závažnosti [*omissis*]. Súdny dvor EÚ však vysvetlil aj to (bod 50 citovanej judikatúry), že odmietnutie hranice závažnosti nemožno chápať tak, že znamená, že osoba dotknutá porušením GDPR, ktoré malo na ňu negatívne následky, by bola zbavená povinnosti preukázať, že tieto dôsledky predstavujú nemajetkovú ujmu v zmysle článku 82 tohto nariadenia. Súdny dvor EÚ pri výklade článku 82 GDPR okrem iného odkázal napríklad aj na odôvodnenia 75 a 85 (citovaná judikatúra, bod 37). Pojem škody sa v ňom konkretizuje pomocou jednotlivých uvedených príkladov „alebo akékoľvek iné závažné hospodárske či sociálne znevýhodnenie dotknutej fyzickej osoby“.
- 33 b) Vzhľadom na porušenie GDPR, o ktoré ide v spornom prípade, a dôsledky, ktoré uplatnila dotknutá osoba, a to strach z poskytnutia údajov tretím osobám pôsobiacim v rovnakom odvetví, vedomosti osoby o okolnostiach, ktoré podliehajú dôvernosti, poníženie z dôvodu prehry pri rokovaní o mzde a vedomosť tretích strán o tom, vzniká v tejto súvislosti otázka relevantná pre rozhodnutie, ktorá je dôležitá nad rámec jednotlivého prípadu a Súdny dvor EÚ ju ešte neobjasnil, či sa má článok 82 ods. 1 GDPR vykladať v tom zmysle, že také negatívne pocity, ako napríklad hnev, odpor, nespokojnosť, obavy a strach pred ďalším porušením, ktoré sú samy osebe súčasťou všeobecného životného rizika a často každodennej skúsenosti, už predstavujú nemajetkovú ujmu v zmysle normy. Ani článok 82 GDPR ani odôvodnenia k náhrade škody neposkytujú jednoznačnú odpoveď na túto otázku (pozri návrhy generálneho advokáta z 27. apríla 2023 vo veci C-340/21, [*omissis*] bod 70 a nasl.[*omissis*]).
- 34 6. O piatej prejudiciálnej otázke
- 35 „[*omissis*]“
- 36 a) Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí zo 4. mája 2023 vo veci C-300/21 uviedol, že GDPR neobsahuje ustanovenie, ktorého predmetom by bolo vymedzenie pravidiel týkajúcich sa určenia výšky náhrady škody, na ktoré má dotknutá osoba v zmysle článku 4 bodu 1 tohto nariadenia nárok podľa jeho článku 82, ak jej porušenie uvedeného nariadenia spôsobilo ujmu. Preto v prípade neexistencie pravidiel práva Únie v danej oblasti právnomu poriadku každého členského štátu prináleží, aby stanovil podmienky týkajúce sa žalôb určených na zaručenie ochrany práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z tohto článku 82, a najmä kritériá umožňujúce určiť rozsah náhrady škody, ktorá sa má v tomto rámci vyplatiť, a to pod podmienkou dodržania uvedených zásad ekvivalencie a efektivity ([*omissis*] bod 54 s odkazmi na ďalšiu judikatúru, bod 59).

- 37 Pokiaľ ide o zásadu efektivity, Súdny dvor EÚ konštatoval, že prináleží vnútroštátnym súdom, aby určili, či postupy stanovené vo vnútroštátnom práve na určenie výšky náhrady škody splatnej na základe práva na náhradu škody zakotveného v článku 82 GDPR, nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právom Únie, konkrétne týmto nariadením. V tejto súvislosti sa zdôraznilo, že šiesta veta odôvodnenia 146 GDPR uvádza, že cieľom tohto nástroja je zabezpečiť „úplnú a účinnú náhradu [za utrpenú škodu]“ a vzhľadom na kompenzačnú funkciu práva na náhradu škody stanovenú v článku 82 GDPR platí, že peňažná náhrada založená na tomto ustanovení sa musí považovať za „úplnú a účinnú“, ak umožňuje v celom rozsahu kompenzovať škodu, ktorá bola konkrétne utrpená v dôsledku porušenia tohto nariadenia, bez toho, aby bolo na účely takejto úplnej kompenzácie potrebné uložiť povinnosť zaplatiť sankčnú náhradu škody ([*omissis*] bod 56 a nasl.).
- 38 b) Zdá sa však, že to ešte nie je dostatočne jasné, pokiaľ ide o to, či mieru zavinenia, ktorá je základom porušenia GDPR, možno použiť ako relevantné kritérium pri posudzovaní výšky nemajetkovej ujmy, ktorá sa má nahradiť v súlade s článkom 82 ods. 1 GDPR (k tomu pozri aj piatu prejudiciálnu otázku, ktorú podal Bundesarbeitsgericht (Spolkový pracovný súd, Nemecko) vo veci C-667/21, Ú. v. EÚ C 95, 2022, s. 13 a nasl.).
- 39 aa) Podľa vnútroštátneho práva, ak zákon stanovuje spravodlivú peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy (bolestné), treba pri výpočte náhrady vziať do úvahy, že bolestné má dvojakú funkciu: Poškodenému má ponúknuť primeranú kompenzáciu za škody, ktoré nemajú finančnú povahu (kompenzačná funkcia). Zároveň by sa však malo prihliadnuť na to, že páchatel' je poškodenému dlžný satisfakciu za to, čo mu spôsobil (satisfakčná funkcia, ustálená judikatúra k § 253 BGB, pozri iba rozsudok senátu z 8. februára 2022 – VI ZR 409/19, ECLI:DE:BGH:2022:080222UVIZR409.19.0, VersR 2022, 635 bod 11 s odkazmi na ďalšiu judikatúru). Spravidla je v popredí myšlienka kompenzácie. Avšak vzhľadom na to, že zákon požaduje spravodlivú náhradu, kompenzačný účel nemôže byť jediným určujúcim faktorom pre rozsah plnenia. Nemožno vychádzať iba z myšlienky kompenzácie, pretože nemajetkovú ujmu nemožno vyjadriť v peniazoch a možnosti odškodnenia možno v peniazoch vyjadriť len obmedzene. Funkcia satisfakcie vyjadruje osobný vzťah medzi páchatel'om a poškodeným, ktorý vznikol škodovou udalosťou a ktorý si vzhľadom na povahu veci vyžaduje zohľadniť všetky okolnosti prípadu, a pokiaľ konkrétnej škodovej udalosti dodávajú jej špecifickú povahu, vziať ich do úvahy pri určení plnenia. Medzi tieto okolnosti patrí aj miera zavinenia páchatel'a (pozri citovaný rozsudok senátu, bod 12 s odkazmi na ďalšiu judikatúru).
- 40 bb) Podľa týchto zásad sa senát domnieva, že pri určovaní výšky náhrady škody, ktorá sa má poskytnúť podľa článku 82 ods. 1 GDPR za utrpenú nemajetkovú ujmu, možno zavinenie zohľadniť s prihliadnutím na zásadu účinnosti vtedy, ak má táto náhrada aj satisfakčnú funkciu – ktorá podľa vnútroštátneho právneho chápania neslúži na odôvodnenie náhrady škody s represívnou funkciou – porovnateľným spôsobom ako bolestné. Návrhy

generálneho advokáta zo 6. októbra 2022 vo veci C-300/21 naznačujú, že by mohlo ísť o tento prípad ([*omissis*] bod 29 [*omissis*]: „Výklad, podľa ktorého je pojem ‚porušenie‘ automaticky spojený s pojmom ‚náhrada‘, bez toho, aby vznikla škoda, teda nie je v súlade so znením článku 82 GDPR. Tiež nie je v súlade s primárnym cieľom zodpovednosti za škodu, ktorú zavádza GDPR, ktorým je poskytnúť dotknutej osobe zadosťučinenie, a to práve prostredníctvom ‚úplnej a účinnej‘ náhrady škody, ktorá jej vznikla“). Zavinenie by sa teda mohlo brať do úvahy ako hľadisko pri posudzovaní, aká suma je primeraná na „úplnú a účinnú“ náhradu nemajetkovej ujmy. Avšak generálny advokát vo svojich návrhoch z 25. mája 2023 vo veci C-667/21 odôvodnil svoj názor, že miera zavinenia nie je relevantná na určenie výšky nemajetkovej ujmy, ktorá sa má náhradiť v súlade s článkom 82 ods. 1 GDPR, okrem iného tým, že náhrada škody musí byť „úplná“ ([*omissis*] bod 118 [*omissis*]).

41 7. O šiestej prejudiciálnej otázke

42 „V prípade kladnej odpovede na otázku 1 písm. a), otázku 1 písm. b) alebo otázku  
43 3: [*omissis*]“

43 Ak žalobcovi v spornom prípade treba na základe práva Únie alebo vnútroštátneho práva priznať nárok na zdržanie sa konania, vzniká otázka, či túto okolnosť možno zohľadniť pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy v súlade s článkom 82 ods. 1 GDPR – spôsobom, ktorý znižuje výšku nároku. Podľa vnútroštátneho práva sa pri výpočte výšky peňažnej náhrady za nehmotné narušenia musí pri potrebnom celkovom posúdení vziať do úvahy aj vymožený titul na zdržanie sa konania; titul a s ním spojené možnosti výkonu môžu ovplyvniť nárok na peňažnú náhradu a v prípade pochybností ho dokonca aj vylúčiť (k ustálenej súvisiacej judikatúre senátu, ktorá sa týka peňažnej náhrady v prípade zavineného porušenia práva na ochranu osobnosti, pozri iba rozsudok senátu z 22. februára 2022 – VI ZR 1175/20, ECLI:DE:BGH:2022:220222UVIZR1175.20.0, VersR 2022, 830 bod 44 s odkazmi na ďalšiu judikatúru). Či, a ak áno, v akom rozsahu (možné len zníženie alebo aj úplné vylúčenie?), možno tieto zásady s prihliadnutím na zásadu účinnosti preniesť do nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa článku 82 ods. 1 GDPR, to sa javí ako sporné a s pomocou doterajšej judikatúry Súdneho dvora EÚ to nie je možné jednoznačne zodpovedať.

[*omissis*]